

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

DRUGI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 27115/12
Sretko Veselinović
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući 15. rujna 2015. godine u Odboru u sastavu:

gosp Robert Spano, *predsjednik*,
gđa Ksenija Turković,
gosp Jon Fridrik Kjølbro, *suci*,
i gosp Abel Campos, *zamjenik tajnika Odbora*,

Uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev podnesen dana 16. travnja 2012. godine,
Uzimajući u obzir očitovanje koje je podnijela tužena država i odgovor na očitovanje kojeg je podnio podnositelj,
Nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnositelj zahtjeva g. Sretko Veselinović, hrvatski je državljanin, rođen 1928. godine i živio je u Štikadi. Pred Sudom ga je zastupao g. L. Šušak, odvjetnik iz Zagreba. Podnositelj je preminuo dana 19. prosinca 2012. godine i njegov sin, g. Nikola Veselinović, preuzeo je postupak.

2. Hrvatsku Vladu ("Vlada") zastupala je njezina zastupnica gđa Š. Stažnik.

Okolnosti slučaja

3. Činjenično stanje predmeta, prema navodima stranaka, može se sažeti kako slijedi.

1. Pozadina predmeta

4. Tijekom 1991. i 1992. srpske paravojne snage stekle su kontrolu nad oko trećine državnog područja Hrvatske i proglasile "Srpsku autonomnu oblast Krajinu". Majka podnositelja zahtjeva, N.G., ostala je živjeti u Golubiću, selu u "Krajini". Početkom kolovoza

1995. hrvatske su vlasti najavile svoju namjeru poduzimanja vojne akcije sa ciljem povrata kontrole nad "Krajinom". Operacija pod nazivom "Oluja" održana je od 4. do 7. kolovoza 1995. Prije vojne akcije velika većina stanovništva "Krajine" napustila je Hrvatsku. Primarno je otišla u Bosnu i Hercegovinu, dok su potom mnogi otišli živjeti u Srbiju. Neki su se vratili u Hrvatsku nakon rata. Broj ljudi koji su napustili Hrvatsku procjenjuje se na između 100.000 i 150.000.

5. Kći podnositelja zahtjeva, M.V., ostala je u selu Štikada, na okupiranom teritoriju. Ona je posljednji put viđena živa 5. kolovoza 1995. oko 11 sati u kući N.I. gdje je radila.

2. Ekshumacija i identifikacija tijela kćeri podnositeljeva zahtjeva

6. Dana 23. svibnja 2002. godine Nikola Veselinović, sin podnositelja, podnio je kaznenu prijavu u ime podnositelja Ministarstvu unutarnjih poslova protiv nepoznatih počinitelja u svezi s nestankom kćeri podnositelja M.V.

7. U listopadu 2002. ekshumirano je žensko tijelo i provedena je obdukcija. Utvrđeno je kako je uzrok smrti rana od granatiranja. Analiza DNK provedena u veljači 2003. godine pokazala je kako je bilo riječ o tijelu kćeri podnositelja.

8. Dana 21. siječnja 2005. godine Županijsko državno odvjetništvo u Gospiću odbacilo je kaznenu prijavu podnositelja s obrazloženjem da je njegova kći preminula od rane uzrokovane eksplozijom, te da je "civilna žrtva rata". Odluka je dostavljena punomoćniku podnositelja dana 27. siječnja 2005. godine.

PRIGOVOR

9. Podnositelj je prigovorio, na temelju postupovnog aspekta članaka 2. i 14. Konvencije, da su dostupni kazneno-pravni mehanizmi u svezi sa smrću njegove kćeri bili neučinkoviti, te da nacionalna tijela nisu istražila moguće etničke motive njezinog ubojstva, kako nalaže članak 14. Konvencije.

PRAVO

Postupovni aspekt članaka 2. i 14. Konvencije

10. Podnositelj je prigovorio da nacionalna tijela nisu poduzela odgovarajuće i primjerene korake kako bi istražila okolnosti smrti njegove kćeri i dovele počinitelje pred sud. On je također tvrdio da je njegova kći ubijena zbog svoje srpske nacionalnosti i da nacionalna tijela taj čimbenik nisu istražila. Pozvao se na članke 2. i 14. Konvencije, koji glase kako slijedi:

Članak 2.

„1. Pravo svakoga na život zaštićeno je zakonom. Nitko ne smije biti namjerno lišen života osim u izvršenju sudske presude na smrtnu kaznu za kaznena djela za koje je ta kazna predviđena zakonom.

2. Nije u suprotnosti s odredbama ovoga članka lišenje života proizašlo iz upotrebe sile koja je bila nužno potrebna:

- a) pri obrani bilo koje osobe od protupravnog nasilja;
- b) pri zakonitom uhićenju ili pri sprječavanju bijega osobe zakonito lišene slobode;
- c) radi suzbijanja pobune ili ustanka u skladu sa zakonom.“

Članak 14.

Uživanje prava i sloboda koje su priznate u ovoj Konvenciji osigurat će se bez diskriminacije na bilo kojoj osnovi, kao što je spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijed, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili društveno podrijetlo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje ili druga okolnost.

1. Tvrđnje stranaka

11. Vlada je osporila potpis podnositelja na punomoći odvjetnika, tvrdeći da je podnositelj bio nepismen. Nadalje prigovorila je da sin i nasljednik podnositelja, g. Nikola Veselinović, nije dostavio punomoć unutar roka kojeg je Sud odredio.

12. Vlada je nadalje tvrdila da je zahtjev podnesen izvan šestomjesečnog roka. Punomoćnik podnositelja bio je obaviješten o odluci Županijskog državnog odvjetništva u Gospiću od 27. siječnja 2005. godine, dok je ovaj zahtjev podnesen dana 16. travnja 2012. godine.

13. Podnositelj zahtjeva tvrdio je da je ispunio sve uvjete dopuštenosti.

2. Ocjena Suda

14. Sud se ne mora izjašnjavati o svim pitanjima koje su stranke postavile, budući da je ovaj zahtjev u svakom pogledu nedopušten zbog nepoštivanja šestomjesečnog roka iz članka 35. Konvencije, iz sljedećih razloga.

15. Sud ponavlja da je svrha pravila o šest mjeseci promicati pravnu sigurnost i osigurati da se pitanja koja se u predmetima postavljaju na temelju Konvencije rješavaju u razumnom roku. Nadalje, namjera je također zaštititi vlasti i druge zainteresirane osobe od stanja svake neizvjesnosti tijekom duljeg vremenskog razdoblja (vidi *Bayram i Yildirim protiv Trske* (odl.), br. 38587/97, ECHR 2002-III i *Bulut i Yavuz protiv Turske* (odl.), br. 73065/01, 28. svibnja 2002.).

16. U ovome predmetu Sud primjećuje da je Županijsko državo odvjetništvo u Gospiću utvrdilo kako je kći podnositelja preminula od rane uzrokovane eksplozijom dana 5. kolovoza 1995. godine. Odluku u tom smislu, kojom je odbačena kaznena prijava podnositelja, donesena je 21. siječnja 2005. godine i dostavljena odvjetniku podnositelja 27. siječnja 2005. godine.

17. Međutim, podnositelj je podnio zahtjev Sudu nakon više od sedam godina kasnije.

18. Slijedi da je ovaj dio zahtjeva podnesen izvan roka te ga treba odbaciti na temelju članka 35. stavaka 1. i 4. Konvencije.

Iz tih razloga, Sud jednoglasno

Utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanome obliku dana 8. listopada 2015. godine.

Abel Campos
Zamjenik tajnika

Robert Spano
Predsjednik

© 2015 Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava

Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava provjerio je točnost prijevoda, te proveo lekturu i pravnu redakciju istoga.